

January 2015 | CBBSS |

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

Статия на броя:

Илиян Василев: Шансовете на България да привлече инвестиции в проучване и добив на нефт и газ – ако искаме стр.2

Natural gas Europe: Преглед на унгарския лицензионен търг за нови блокове стр.3

World oil: Република Хърватска присъжда десет лиценза за проучване в Адриатическото крайбрежие стр.7

Sensor.net: Украйна купува норвежки газ за 264,5 долара стр.8

Турция: сондажите в дълбоководието на Черно море ще започнат през 2015 стр.8

National Interest: Не се страхувайте от силовата игра с енергетиката на Турция стр.9

Seeking alpha: Дали Саудитска Арабия се цели в американските шисти? стр.10

Bloomberg: WTI падна под \$50 за барел за пръв път от 5 и половина години стр.12

The Diplomat: Борбата за китайския газов пазар стр.13

Шансовете на България да привлече инвестиции в проучване и добив на нефт и газ – ако искаме

Илиян Василев

Първият ни брой за 2015 година е посветен на динамиката в регионалния пазар на проучване и добив на нефт и газ и най-вече на влиянието на цените на суровия нефт върху шансовете за привличане на инвестиции.

Навсякъде около нас „ври и кипи“ – Унгария, Румъния, Турция /в това число в европейската част и съседните офшорни/, Гърция, Албания, Хърватска. На практика няма нито една страна, която да не разбира значението на местния добив на нефт и газ. Външните фактори са прекалено рискови, за да може да се гарантира енергийната сигурност и конкурентноспособността на енергията. Много е показателна пресконференцията на турския министър на енергетиката Танер Илдъз. Обърнете внимание на логиката, която прави привличането на инвестиции първостепен приоритет за Турция. Програмата за 2015 за сондажи първоначално е включвала 150 сондажа, като с тревога се

предполага, че ще бъде съкратена на 75. В България миналата година имаме един сондаж, който се оказа сух. В Турция успеваемостта е 33% и ако приемем, че сме равностойно благословени от съдбата трябва поне да имаме три сонджа на година. С един сондаж играем хазарт. Няма как да бъде иначе, защото имаме мораториум и „лов на вещици“ с истеризирани еколози, които атакуват фирмите дори на равнище сеизмика. Това не е проблем за големите петролни компании – те винаги могат да продължат да ни заобикалят.

Обърнете внимание, поради увеличаване местен добив на нефт и газ, Турция е спестила за година милиард и осемстотин долара – подобрен търговски и платежен баланс, повече работни места и инвестиции. Ние също можем да спестим между 2-4 милиарда долара годишно, ако развием този сектор.

У нас нещата са не само тревожни, но и трагични. Голямата надежда – сондажът на Тотал в дълбоководието се отлага за 2016 година. Не се предвижда друг сондаж в оншорните зони. За капак сригват в цената на суровия нефт рязко ограничи капиталовите програми на водещите петролни компании и

затрудни кредитирането на тази дейност. Това окончателно погребва възможността за сондажи у нас през настоящата година.

Малко по-добре стоят нещата с проучванията, защото инвестициите са много по-малки и вероятно търговете, които ще се проведат у нас няма да зависят толкова много от цената на суровия петрол, още повече, че се очаква след септември да започне обратна тенденция. Но изнесеното в публикациите за събития в сектора в Унгария, Хърватска и Турция недвусмислено показва, че водещото за интереса на инвеститорите е качеството на подготовка на търговете, предоставената информация и най-вече типа реакция на правителството и държавната администрация. Действащият в страната мораториум и начина, по който бе отнето вече дадено разрешение на най-големия инвеститор в тази сфера у нас – Шеврон – определено не представлява исторически бонус. Тревожното е, че методите на интензификация като фракинг са ключови при определяне на възможността за определяне на икономическата рентабилност на много „гранични“ сондажи. Ако Вие отнемете тази възможност на инвеститорите – очевидно техният ентузиазъм няма да бъде висок и едва ли ще

се трансформира в подадени обвързващи оферти.

Добрата вест е, че в съседния на Силистар в турската офшорна зона блок Шел започна дълбоководен проучвателен сондаж.

Проучването и добива на нефт и газ е прекалено сериозен шанс не само за растеж на българската икономика, но и за възстановяване на българската енергетика. Ето защо съдбата на този сектор не може да бъде оставена в ръцете на радикалните еколози и заинтересованите от руски енергийни доставки.

Преглед на унгарския лицензионен търг за нови блокове

Natural gas Europe

Последната покана за търг за лицензи и концесии беше обявена от унгарското министерство на националното разработване на 17 юни и затворена на 1 октомври (2014 Bid Round). Общо 7 блока бяха на разположение на заинтересованите компании.

На 21 ноември унгарското правителство обяви победителите, отново без да каже кой

от 7-те блока получава повече от една оферта. Знаем, че са подадени общо 8 оферти, като блокът Western-Okány не е бил избран, тъй като за него не е подадена нито една оферта.

Въпреки повишения броя на офертите, последният кръг на търга остана сравнително „приглушена афера“. Най-големият проблем изглежда е качеството на наличните блокове, но допълнително остават реалните опасения за достъпа и наличието на информация за потенциални участници в търга. Добрата новина е, че предстоят промени, които ще помогнат на потенциалните участници в търга да анализират по-добре предоставените концесионни блокове.

Спечелилият участник ще разполага с 60 дни (и още допълнителни 60 дни), в които да преговаря и да сключи концесионния договор, след което трябва да създаде концесионна компания в Унгария в рамките на 90 дни.

Преговорите между победителите от лицензионен търг 2014 и Министерството на националното развитие вече са в ход и поради това очакваме, че концесионните договори ще бъдат сключени през следващите седмици.

Победителите от лицензионен търг 2013 вече изпълняват съответните концесионни договори и основават съответните концесионни фирми. Те трябва да представят своите работни програми/технически оперативни планове (ТОП) към съответните органи за одобрение. Концесионните компании могат да започнат дейността веднага щом оперативните планове бъдат одобрени.

Участниците в търга са съгласни да плащат минималната такса, определена за концесионно възнаграждения и се договарят също да плащат минимална фиксирана сума от 19% под формата на концесионна такса, но те могат да решат да плащат и по-висока такава, както и по-висок данък, ако желаят (и в двата случая, за да подобрят шансовете си за избор).

В Унгария размерът на концесионното възнаграждение е изчислен въз основа на формула, която е тясно свързана със средните цени на петрола сорт Brent през декември 2007, което е приблизително \$ 91 на барел и се заплаща в унгарски форинти.

Като се има предвид продължаващото укрепване позициите на долара, независимо от евентуално изкуствено укрепване на

унгарския форинт към края на годината, и двата елемента правят концесионната ставка по-висока в Унгария, независимо каква сума е била договорена от участниците в търга в техните оферти. Това е просто, защото базовата стойност за изчисляване е изкуствено завишена.

С продължаващия спад на цените на петрола сорт Brent се усилва натиска върху сектора добив на нефт и газ по отношение инвестициите в нови проучвателни дейности, както и по отношение размера на данъците и таксите, свързани с добивната дейност.

В някои страни като Великобритания има леко намаление на приложимите данъци на операторите в Северно море, където старите петролни полета с намаляващ добив изискват по-големи инвестиции, за да продължат да функционират.

Други страни обаче възнамеряват да прибегнат до подобно намаление на данъците, но е вероятно да са необходими специални мерки, за да се предотврати потенциален празнина в нови проучвателни дейности в дългосрочен план, ако цените на петрола остават ниски (особено в страни, където ниските цени на петрола ще имат много по-голямо негативно влияние върху

тези дейности, като например тези с ограничен потенциал или с намаляващ добив).

Някои анализатори считат, че цена на петрола от \$ 65 на барел е ниво, под което финансовата жизнеспособност на проучвателните дейности се превръща в реален проблем. При положение, че това ниво е постигнато, ще бъде интересно да се прецени реакцията на пазара. Редица компании вече обявиха съкращения на техните капиталови програми за разработване. Reuters счита, че глобалните проекти за проучване на нефт и газ на стойност над 150 милиарда щатски долара вероятно ще бъдат отложени през следващата година, тъй като намаляващите цени на петрола ги правят икономически неизгодни.

Такива специални мерки могат да включват преглед на размера на концесионните такси в Унгария, въпреки че при продължаващ натиск върху фискалния бюджет в съчетание с апетита към увеличаване на данъците в икономиката като цяло, не трябва да се очаква данъчно облекчение в скоро време.

Съществуват опасения сред някои кредитори, че техните заеми могат да бъдат

изложени на риск. Има и опасения, изразени от различни финансови органи, че процентът на лоши кредити може да бъде много по-висок, отколкото е предвидено, при продължаващия спад в цените на петрола. Също така се обмисля евентуалното въздействие върху икономиката като цяло, ако такива дългове наистина да се окажат лоши.

Извън тези въпроси стои разбира се геополитическият въпрос за енергийните доставки, които влияят на петролната и газова индустрия като цяло.

Заявеният от Русия край на Южен Поток поставя редица въпроси за засегнатите страни, особено за Унгария, като се вземат пред вид на пръв поглед специалните отношения и споразумения с Русия относно закупуване и съхранение на природен газ, както и прекъсване на доставките на газ за Украйна.

Тъй като Унгария едва ли някога ще бъде в състояние да покрие всички свои енергийни нужди, трябва да се фокусираме върху петролния и газов сектор, независимо от евентуално разширяване на ядрената централа Пакс и обещанието за по-евтина енергия.

Всички тези фактори ще се отразят в по-голяма или по-малка степен върху сектора петрол и газ в Унгария, и тъй като не е реалистично да се очакват никакви съществени промени в настоящата среда, трябва да се надяваме, че тези фактори ще бъдат разгледани и взети под внимание в бъдещето.

Лицензионния търг през 2015

Третият лицензионен търг се очаква да бъде обявен от унгарското министерство на националното развитие в първата половина на 2015 (2015 Bid Round).

Въпреки някои разумни и практични промени, направени преди лицензионен търг 2014, всички индикации са, че същите фискални правила и условия ще бъдат използвани отново и при търга през 2015.

Ако се предоставят повече данни на лицензионен търг 2015, това ще позволи на потенциалните участници да разберат по-добре потенциала на блоковете, което ще помогне за оптимизиране размера на концесионните такси, платени от тях, а това от своя страна може да бъде само от полза на унгарското правителство.

Въпреки това е очевидно, че ако цените на петрола продължат тенденцията на спад и геополитическите въпроси останат важен фактор, то петролните и газови компании естествено и в някои случаи задължително ще останат предпазливи по отношение на нови проучвателни дейности. Освен ако компанията не получи желаната възвръщаемост на инвестициите си, апетитът им за нови проучвания е вероятно да бъде намален, което не предвещава нищо добро за лицензионен търг 2015.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Република Хърватска присъжда десет лиценза за проучване в Адриатическото крайбрежие

World oil

Хърватското правителство е възложило десет лиценза за проучване и експлоатация на въглеводороди в Адриатическо море. Оферти бяха получени от шест компании за предложени на търг 15 проучвателни блока.

Експертен комитет, оглавен от Министъра на икономиката Иван Върдоляк - Ivan Vrdoljak - оцени положително представените

предложения за десетте проучвателни площадки и присъди десет лиценза. В съответствие с решението - спечелилите лицензи са компанията Маратон Ойл, ОМВ, Ени, Медолигаз и ИНА.

Marathon Oil и OMV получават лиценз за проучване и експлоатация в седем блока. Присъдените за проучване блокове са North Adriatic 8, Central Adriatic 10, Central Adriatic 11, Central Adriatic 22, Central Adriatic 23, South Adriatic 27 and South Adriatic 28.

Eni и Medoilgas получават лицензи за проучване и експлоатация в блока Central Adriatic 9. А INA получава лиценз за проучване и експлоатация в два блока - South Adriatic 25 and South Adriatic 26.

Barbara Doric, председател на Управителния съвет на хърватската Агенция по въглеводородите заяви на 2 януари: "С днешното решение на хърватското правителство можем да започнем преговорите за подписване на споразумението за общ добив. Спечелилите компании ще трябва да приемат условията на проекта споразумението, които са част от тръжните документи, като в офертите им са отразени всички изменения, които искат да бъдат направен в хода на преговорите.

Крайният срок за подписване на споразумението е три месеца от датата на издаване на лиценза или 2 април 2015 година".

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Украйна купува норвежки газ за 264,5 долара

Censor.net

Украйна е купувала норвежки газ от компанията Статойл на цена от 264,5 долара за хиляда кубически метра. Това съобщава Държавния комитет по статистика на Украйна. По данни на службата през октомври НАК "Нафтогаз Украйни" е внесла от Норвегия 346.144 млн кубически метра газ за 91.569 млн долара.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Турция: сондажите в дълбоководието на Черно море ще започнат през 2015

Stratfor

В първите месеци на 2015г. Турция ще започне сондажите в Черно море в сътрудничество с Shell Oil Company, обяви

министъра на енергетиката Taner Yidiz на 30.12.2014. Турция също така ще си сътрудничи с американската мултинационална корпорация Halliburton за сондажи в части на Турция, използващи неконвенционални сондажни методи, обяви Yidiz. Турция е зависима от чужди енергийни източници, но се опитва да увеличи местния добив. Министърът обяви, че общо \$1.1 милиарда са инвестирани в проучване за пропетрол и газ и още милиарди ще бъдат инвестирани в други енергийни проекти като създаване на въглищно съоръжение.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Повече информация

Министър Танер Илдъз отбеляза, че „нашия първи приоритет е да подобрим работата и да използваме националните енергийни ресурси възможно най-пълноценно. Съседните ни страни като България и Румъния вече откриха природен газ и петролни залежи в региона. Поради това се надяваме, че това съвместно предприятие между ТРАО и Шел ще успее“.

Двете компании ще инвестират около \$300 милиона в хода на проучвателния процес, който ще се проведе в района на 100 км от

брега и на дълбочина от 2,000 м. Сондажната платформа вече е преминала Босфора и е пристигнала в района.

Министър Иълдъз отбеляза, че през 2014 година 45 петролни компании са извършили сондажи както на сушата, така и в морската зона, от тях 17 чуждестранни. „Процентът на успеваемост е 33%. Турското правителство ще плати \$1,9 милиарда по-малко за внос на енергийни ресурси.

„Намаляването на цените на суровия нефт няма да попречат на националната ни компания ТРАО да продължат сондажните работи, но се реши програмата за нови сондажи да бъде намалена на половина от първоначално планираните 150 сондажа“ – отбеляза Танер Илдъз.

Представителите на Шел направиха почти идентично заявление. Директорът на турския филиал на Шел отговарящ за добива и проучването Joris Grimbergen отбеляза: „Намаляването на цените на суровия петрол няма да спрат компанията от проучвателна дейност. Започваме със сондажните работи още от месец, година по-рано от предвиденото“.

Министър Танер сподели и последните развития в арбитражното дело с Иран по цените на природния газ. Присъдата трябва да бъде оповестена в най-скоро време. Подобни разговори са проведени и с руските им партньори, но споразумение няма. Предстои нов кръг от преговори. Предложеното намаление от 6% от месец януарище действа докато текат преговори за още по-ниска цена.

„Наш приоритет е, - посочи турския енергиен министър, - ТРАО да компенсира загубите си от \$1.2 милиарда“.

Не се страхувайте от силовата игра с енергетиката на Турция

National Interest

В следващото десетилетие Турция ще бъде основна транзитна страна за природен газ в Европа. В регион, в който всяка страна иска да бъде енергиен център, разрастващата се роля на Турция предизвиква тревоги. Тези опасения са смесени: Турция може да спечели малко и да загуби много, злоупотребявайки с положението си на транзитна страна за газ в Европа. Вместо да влизат в безсмислено съперничество да бъдат хъбове, страните от региона трябва да

признаят, че нов газопровод от Русия към Турция може да бъде скрита благословия, ако те могат да засилят пазарните сили, които наистина ще донесат енергийната сигурност на региона.

ЕС вече получава част от нужния си природен газ през Турция: скромно количество азербайджански газ минава през Турция и отива към Гърция, което представлява 20 процента от потреблението на страната през 2014 г. Но в рамките на едно десетилетие, два тръбопровода ще превърнат Турция в по-значим разпределител: Трансадриатическия газопровод (TAP), който ще пренася (най-малко) 10 милиарда кубически метра (BCM) годишно на Балканите и Италия; и предложението наскоро Turk Stream газопровод, който ще създаде втора връзка между Русия и Турция и ще позволи на Москва да доставя газ в Югоизточна Европа през Турция.

Не знаем достатъчно за Turk Stream, за да оценим пълното му значение (дори не сме сигурни, че ще бъде построен). Въпреки всичко проектът Южен Поток, заменен от Turk Stream, се промени много от самото начало до края си през ноември 2014 : предложеният размер се удвои, маршрутът и

крайната точка се промени, както и дружествата, които участват в него. И все пак, ние знаем, че Русия ще доставя през Турция природен газ, който сега преминава през Украйна. Това се случи, когато Северен Поток, тръбопровода, свързващ Русия и Германия, се появи в края на 2011: той служеше като алтернативен маршрут за газ, преминаващ през Украйна. Обемите на природен газ, който Русия ще достави през Украйна тази година, е приблизително половината от транспортираното количество през 2005, което отчасти се дължи на Северен Поток. Turk Stream ще нанесе още един удар на Украйна, тъй като Турция се превръща в проводник на руски газ на Балканите и евентуално Италия.

Тези мега-тръбопроводи трябва да бъдат формулирани в геополитически план, но те обикновено имат и търговска логика. Половината от руския износ на газ за Турция се транзитира през Украйна, Молдова, Румъния и България (ТрансБалкански газопровод). Заплащането на посредниците вдига цените за Турция и/ или намалява печалбите на Газпром. Избягването им има силен търговски смисъл в зависимост от цената на новия тръбопровод. А износ на газ за Югоизточна Европа през Турция, а не чрез

Транс Балканския газопровод може да донесе по-ниски цени за други страни като Гърция и България, както и (доколкото Газпром е изправен под натиска на конкуренцията).

Идеята, че да бъдеш енергиен коридор предоставя някои политически ползи, е също съмнителна. Ако изключим Украйна и Беларус, Словакия е най-голямата транзитна страна за газ в Европа, следвана от Австрия, Белгия, Полша и Чехия. Всички тези страни транзитират над 20 милиарда кубически метра през 2013, обем, към който Турция се стреми за средата на 2020-те. Какви геополитически ползи, които могат да се извлекат тези страни от техния транзитен статут? Вероятно никакви. Причината е проста: транзитните страни само оцеляват, ако са надеждни; ако те се опитват да злоупотребяват със своето положение, техните партньори ще намерят алтернативи.

Следователно Югоизточна Европа трябва да избягва твърдения, придаващи голямо стратегическо значение на превръщането на Турция в газов коридор. Турция е единственият газов пазар в Европа, който ще расте значително през следващите две десетилетия- неизбежен е увеличеният поток

на газ през страната. А разнообразието на маршрутите намалява възможността всяка транзитна държава, включително и Турция, да има някаква специална полза, особено ако Русия може да изправи Турция срещу Украйна като се стреми и двете страни да не получат твърде висока цена (търговска или друга) за своите транзитни услуги.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Дали Саудитска Арабия се цели в американските шисти?

Seeking alpha

Ключови последствия от намаляване на цената на суровия петрол.

- Стратегически северноамериканският шистов петрол ще бъде един от най-големите печеливши от настоящия цикличен спад в индустрията.
- Най-вредно въздействие ще има върху дългосрочните мега проекти, особено в райони с висок политически риск.
- Може да звучи контраинтуитивно, но икономическият интерес на американските шистови оператори в

момента съвпада с този на Саудитска Арабия.

- Потребителите са крайните победители, като предлагането е все по-конкурентно и неговата маргинална цена - която подкрепя дългосрочната цена - ефективно намалява.

Съществуват множество интерпретации по въпроса за колапса на цените на петрола. Едно от често срещаните обяснения се отнася до промяна на решителната стратегия на Саудитска Арабия да третира шистовия добив като най-заплашителния източник на ръст на доставките. Докато тази опростена формула изглежда да работи добре за журналистите, тя съдържа малко икономическа логика и представя изкривена картина на динамиката на конкуренцията на световния пазар на петрол.

Поради размера на откритите ресурси и темпа на тяхното нарастване, добивът на северноамерикански плътен нефт представлява силен конкурент на други източници на суров петрол, включително Саудитска Арабия. Въпреки това поради няколко структурни причини, малко вероятно е стратегията на Саудитска Арабия да се

прицелва в американските шисти. Може да се твърди, че североамериканската шистова индустрия ще изезне от сегашния цикъл на низходящи цени като един от най-големите стратегически печеливши.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

WTI падна под \$50 за барел за пръв път от 5 и половина години

Bloomberg

Цените на американския суров петрол паднаха под \$50 за барел за пръв път от април 2009, като увеличаващото се търсене сигнализира, че глобалното пренасищане което води суровия петрол до мечи пазар¹, ще продължи.

Сорт WTI [West Texas Intermediate](#) намалява с 5% в Ню Йорк докато сорт Brent падна под \$55 в Лондон за пръв път от май 2009. Добивът в Русия достигна до рекордни нива в постсъветско време докато Ирак, втората по добив страна в ОПЕК, планира износ на суров петрол до рекордни количества този

1

Мечи пазар / Bear market. Ситуация на пазара, при която цените на акциите се понижават или се очаква да се понижат. Пазарът, при който повече инвеститори за песимистично настроени за развитието му. При мечи пазар преобладават продавачите, които "настискат" цените в низходяща посока.

месец. Ирак планира да разшири експорта на суров петрол до 3.3 милиона барела на ден. Страната изнесе 2.94 милиона на ден през декември, най-много от 80-те години насам. Спадът на цените се ускори, след като доларът се покачи спрямо еврото на фона на притесненията на инвеститорите, че Гърция може да напусне валутния съюз.

Сорт Брент падна с 48 процента през миналата година, най-големия спад от началото на финансовата криза през 2008 г., като Организацията на страните износителки на петрол се противопостави на призивите за намаляване на добива на фона на битка за пазарен дял с компаниите, добиващи шистов газ.

Пазарът на WTI Фючърси

West Texas Intermediate за доставка през февруари спадна с 2.65 \$ до 50.04 \$ за барел на Нюйоркската търговска борса. Това е най-ниското ниво от 28 април 2009 г. Цените намаляха с 5,5% до 49,77 \$. Обемът на всички търгувани фючърси е с 11% по-висок от 100-дневната си средна стойност.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Борбата за китайския газов пазар

The Diplomat

Търсенето на природен газ в Китай нарасна с 7.1% на годишна база през първите 10 месеца на 2014 г. и в момента страната е изправена пред 45% дефицит на доставките по отношение на търсенето. Ситуацията се усложнява, а шистовият сектор в Китай се бори да постигне желаните цели по отношение на добива. По данни на Синорес Китай добива 6.8 милиарда кубически фута шистов газ през 2013 г., и с около 400 сондажи добива между 35 и 53 милиарда кубически фута шистов газ през 2014 г. И все пак това е достатъчно само за функционирането на две до три 500 MW централи на природен газ за една година - капка в морето в огромната икономика на Китай.

Ако местният добив не може да запълни празнината в китайските доставки, какво може? Краткият отговор е повече газ от тръбопровод от Централна Азия, особено от Туркменистан, ВПГ по море, и допълнителен газопровод от Мианмар, и в крайна сметка, от Русия.

Конкурентната позиция на Русия на китайския газов пазар е значително по-слаба отколкото на държавите от Централна Азия. Неотдавнашното решение на Русия да сложи край на проекта Южен поток, продължаващата подкрепа за "сепаратистите" в Украйна и враждебното поведение към много европейски страни, както и предстоящия износ на американски ВПГ поставят Русия в неблагоприятна позиция за преговори с Китай по отношение вноса на газ. Преди десетилетие Газпром използва перспективата за изграждане на тръбопроводи за Китай, за да тормози своите европейски клиенти, но всъщност никога сериозно не се е стремяла към сделка с China National Petroleum Corporation (CNPC). Газпром сега все повече се нуждае от китайските потребители на газ, но докато си губи времето в последните 10 години, Туркменистан, Узбекистан и Казахстан се прицелиха към пазарен дял в Китай с нарастването на нуждата от доставки в страната.

Газовият пазар на Китай първи достигна до дефицит през 2007 г. и този дефицит бързо се разширява всяка година от 2009 г. нататък.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на нефт и газ. Проявилите интерес да подпомогнат проучванията и информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този инфолейтър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение без текст на cbbsinfocenter@gmail.com
Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимиров

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com